

I

Sam Stubener vloog zijn mail haastig en zonder veel aandacht door. Als 'manager' van prijs-boksers was hij gewend aan een vreemde correspondentie vol afwisseling. Iedere bokser, ieder die er stokpaardjes over 't boksen op nahield of er op enigerlei wijze mee in betrekking stond, iedere uitvinder van een nieuwe methode scheen hem een of ander denkbeeld mee te willen delen. Van ijselijke bedreigingen tegen zijn leven af tot zachter dreigementen, zoals een stoot midden in zijn gezicht, van betoverde konijnenpootjes tot gelukbrengende hoefijzers, van vage aanbiedingen tot het kwart miljoen dollars, aangeboden door onbekenden, die er zelf niet verantwoordelijk voor waren, kende hij alles wat de post hem aan verrassingen kon brengen.

Nadat hij indertijd een scheermesaanzetter had ontvangen, gemaakt uit de huid van een gelyachte neger en een vinger, die, verschrompeld en in de zon gedroogd, afgesneden heette te zijn van het lijk van een blanke man, gevonden in 'De Doodsvallei', was hij van oordeel, dat de postbode hem niets meer kon brengen, waardoor hij in verbazing raakte. Maar deze morgen deed hij een brief open, die hij een tweede keer doorlas, in zijn zak stak en er weer uit haalde om hem voor de derde maal te lezen. De brief droeg het poststempel van een of ander 'nooit-van-gehoord' postkantoor in Siskiyou County en luidde:

Waarde Sam:

U kent mij niet, behalve bij naam. U bent na mijn tijd gekomen en het is al lang geleden, dat ik uitkwam. Maar geloof gerust dat ik niet geslapen heb. Ik heb alles gevolgd op boks-gebied en ik heb u gevolgd vanaf de tijd toen Kal Aufman u de eindstoot gaf tot aan

uw uitbrengen van Nat Belson onlangs en ik moet zeggen, dat u de slimste manager bent, die ooit uit het gebergte naar beneden kwam. Ik heb u een voorstel te doen. Ik heb hier de grootste onbekende die ooit bestaan heeft. Dit is geen bluff. Het is echt waar. Wat denk je van een kerel, die de weegschaal laat doorslaan tot honderdtien kilo boks-gewicht, tweeëntwintig jaar oud is en een stoot kan toebrengen, tweemaal zo hard als ik in mijn beste tijd? Dat is hij, mijn jongen, de "Jonge Pat Glendon", onder die naam zal hij vechten. Ik heb alles al voor elkaar. Het beste wat u doen kunt, is de eerste trein de beste te pakken en hiernaar toe te komen.

Ik heb hem opgevoed en getraind. Alles wat ik ooit in mijn hoofd heb gehad, heb ik in het zijne gehamerd. En misschien geloof je 't niet, maar hij heeft er nog wat bij gedaan. Hij is een geboren bokser. Hij is een wonder wat tijd en afstand betreft. Hij kent de seconde en de duim zonder dat hij er aan behoeft te denken. Zijn korte stoot is beter slaapmiddel dan de zwaaistoten van de meeste lawaaimakers.

Spreek over 'de Hoop van het Blanke Ras.' Dat is hij. Kom en overtuig u. Toen u Jeffries uitbracht was u in de wolken over zijn jagen. Kom hier en ik zal u jagen en vissen laten zien, waarbij uw aanwinsten voor de film geen duit waard zijn. Ik wil dat u Jonge Pat uitbrengt. Ik kan niet meer op reis gaan. Daarom zend ik om u. Ik was van plan hem zelf uit te brengen. Maar dat gaat niet. Tenslotte ga ik toch binnen niet te lange tijd het hoekje om. Er zit voor u beiden een fortuin in, maar ik wil graag zelf het contract opmaken.

Hoogachtend,

Pat Glendon.

Stubener wist niet wat te geloven. Op het eerste gezicht scheen het een grap - de mannen uit de bokswereld stonden bekend als grappenmakers - en hij trachtte in het briefje vóór hem de mooie hand van Carbett of de forse vriendschappelijke poot van Fitz-